

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20155/2024
16.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Стипан Пекановић, адвокат из ..., против туженог Града Сомбора, кога заступа Правобранилаштво Града Сомбора, ради исплате ренте, одлучујући о ревизији туженог изјаљеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 593/24 од 06.06.2024. године, у седници одржаној 16.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 593/24 од 06.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П 1668/21 од 21.11.2023. године, ставовима првим и другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и одлучено да се мења пресуда Основног суда у Сомбору П 2914/10 од 03.11.2016. године у делу у коме је ЈП Дирекција за изградњу Града Сомбора, у ликвидацији, обавезана да на име месечне ренте тужиоцу исплаћује износ од 16.288,00 динара почев од 01.11.2016. године па убудуће све док за то постоје законски услови, и тужени обавезан да тужиоцу месечно исплаћује износ од 22.496,71 динара почев од 01.09.2023. године па убудуће све док за то постоје законски услови, до 15-ог у месецу за текући месец. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да се тужени обавезе да му на име разлике зараде коју је остваривао због умањене радне способности од 71% у висини просечне нето зараде радника без квалификације у области грађевинарства умањене за 30% доприноса штетном догађају и исплаћених месечних ренти од по 16.288,00 динара за период од 01.11.2016. године до 31.08.2023. године исплати износ од 192.086,00 динара, доспеле износе одједном. Ставом четвртим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 593/24 од 06.06.2024. године, ставом првим изреке, делимично је усвојена жалба тужиоца и првостепена пресуда преиначена у делу одлуке о трошковима, тако што је тужени обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 58.625,00 динара, док је одбијена жалба тужиоца у преосталом побијаном одбијајућем а непреиначеном делу и у том делу потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 1. ЗПП прописано је да против правноснажне пресуде донете у другом степену странке могу да изјаве ревизију у року од 30 дана од дана достављања пресуде.

Сагласно наведеном, ванредним правним средством се може користити само она страна чија је жалба одбијена, односно она страна која је уложила благовремену и дозвољену жалбу. У конкретном случају, ревизија туженог, иако изјављена против правноснажне другостепене пресуде, није дозвољена због тога што се тужени против одлуке првостепеног суда (у делу којим је усвојен тужбени захтев тужиоца на начин ближе наведен у изреци првостепене пресуде) није претходно користио редовним правним леком у другом степену. Због тога ревизија туженог није дозвољена.

Из изложених разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић